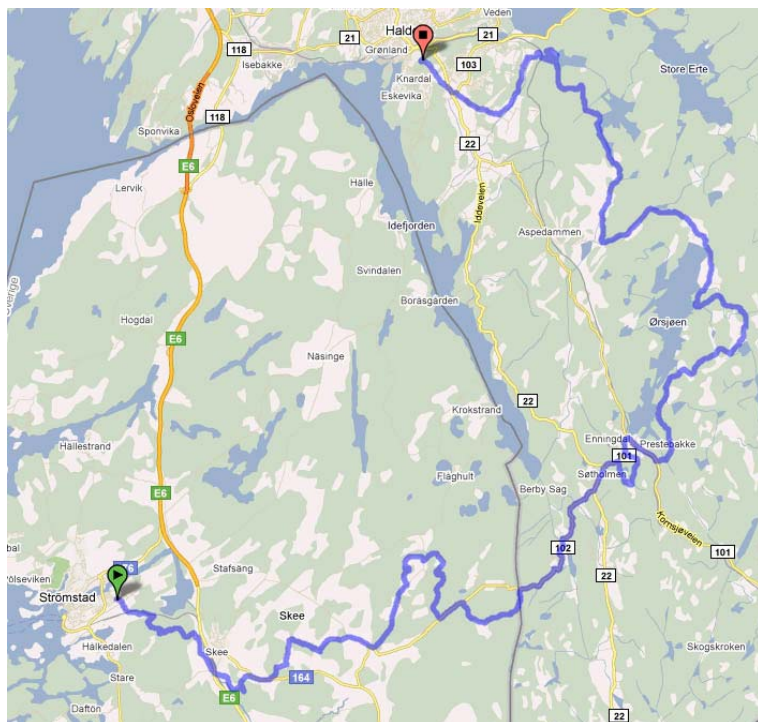

Rapport fra Grenserittet 2010

Grenserittet ble avholdt lørdag 7. august. Selv om det var oppholdsvær på rittdagen hadde det regnet så mye i dagene opp mot rittet at en av de hardeste grusbakkene hadde rent bort og traseen måtte legges om. For min del la ikke dette noen demper på stemningen. Klok av skade fra Raumerittet hvor jeg måtte kjøre alene, forsøkte jeg å finne noen i startfeltet som så passe raske ut som jeg kunne henge på. Det gikk noenlunde bra, jeg fant en grei flyt og et passende tempo ut av Strømstad. Jeg ble nok litt for ivrig i et av de tidlige skogpartiene og på et tidspunkt viste pulsmåleren 102 % av makspuls. Det var nok ikke lurt å ligge så høyt og yteevnen mot slutten av løpet ble nok kraftig redusert av dette.

En del av traseen gikk over gressåkre som var klippet ned. De store nedbørsmengdene og mange syklistene gjorde at disse raskt ble gjort om til myke gjørmetråkk. Skogsbilveiene bar også preg av trafikken og nedbøren. Det så ut som store gjørmebekker gjennom skogen der sykkelruta gikk. Bevertningen på matstasjonene var halve bananer og relativt tørre boller. Mot slutten av løpet var det fint at det ble servert Cola.

Grenserittet er et hyggelig arrangement i vakre omgivelser. Det virket som det er lav terskel for å delta. I stedet for et tradisjonelt

starnummer får man en lapp med fornavnet på til å henge på sykkel og på ryggen. Dette bidro til god stemning og det var enkelt å få folk til å flytte seg når man kunne bruke navnet deres. Målgang var i flotte omgivelser på Fredriksten festning selv om den improviserte utendørsdusjen var en kald fornøyelse.

Den største ulempen med grenserittet er logistikken mellom start og mål. Jeg hadde ingen som kunne kjøre bilen min fra Strømstad til Halden og måtte derfor ta returbuss etter at løpet var over. Bussen brukte førti minutter, men det tok ytterligere førti minutter før lastebilen med syklene kom.

-Bård-

Bilde: Mitt GPS-spor fra Grenserittet